

NOVÝM ŘEDITELM VYŠKOVSKÉ KNIHOVNY SE OD ZÁŘÍ STANE SOCIOLOG **PAVEL KLVAČ**. PLÁNUJE:

Knihovna má být srdcem města

MARTINA HAŠKOVÁ

Drnovice, Vyškov – Vystudovaný sociolog, vysokoškolský učitel, pracovník zooparku. Tak lze ve zkratce shrnout dosavadní profesní kariéru Pavla Klvače z Drnovic. Kromě toho je předsedou ekologického a kulturního sdružení Drnka. Svě bohaté zkušenosti z předchozích působení využije od prvního září jako ředitel Knihovny Karla Dvořáčka ve Vyškově. „Když se začalo mluvit o tom, že Vladislav Raška z ředitelského křesla odchází, byl i on jedním z těch, kteří mě oslovili, jestli se o místo po něm nechci ucházet,“ říká Klvač.

Vysoká škola nebo zoo se zdají být od knihovnictví poměrně daleko. Zabýval jste se někdy touto oblastí? Jaké máte s knihovnictvím zkušenosti?

Skoro osmnáct let se angažuji v regionálním písemnictví. S vyškovskou knihovnou spolupracuji dlouho, ať už na krtech knih, nebo přednáškách. Jako akademik jsem byl pořád jednou nohou v knihovně. Když jsem přemýšlel jako sociolog, co bych chtěl dělat, bylo tohle jedním z míst, o kterém jsem věděl, že by mě bavilo.

Co může sociolog knihovně přinést?

Překvapilo mě, jak silně je vlastně knihovnická teorie zakotvena v sociologii, například v promýšlení trendů informační společnosti dneška. Vize o budoucnosti knihoven hovoří o tom, že by měly fungovat jako komunitní centra měst. Že by se tam měli intenzivně potkávat lidé, diskutovat, promýšlet společné problémy. A komunita je také do značné míry sociálněvědní koncept.

A co vy osobně byste chtěl vyškovské knihovně přinést? Už teď má poměrně slušný věhlas. Kam dál ji chcete posunout?

Chápu ji jako zaběhlou insti-

Kde čerpá energii a odpočívá

- **Oblíbený způsob relaxace:** Rumunské hory a balkánské kavárny.
- **Oblíbený podnik:** Brněnská družstevní férová kavárna Tři ocásci a drnovická hospoda U Kumrů.
- **Oblíbená trasa procházky:** Se psem Fíkem k drnovické bažině Žumpy a zpět.

tuci, která sídlí v nádherném domě v centru Vyškova. To je obrovská výhoda. Když jsem četl různé strategie rozvoje jiných knihoven v republice, měly často teprve v rovině přání mít pěkný dům někde v centru. Ze začátku bych chtěl se svým sociálním kapitálem přivést významné osobnosti, které se účastní veřejné debaty o důležitých problémech současné společnosti a kultury. Vědce, kteří umí dobře popularizovat a přednášet. Rozšířit nabídku pro lidi, kteří jsou kriticky zaměřeni a přemýšliví, přitáhnout mladé lidi, vysokoškoláky. Ti jezdí často do Brna nebo Olomouce a já chci, aby i

vyškovská knihovna hrála v jejich vzdělávání významnou roli.

S čím jste šel do výběrového řízení? Co bylo podle vás to, čím jste zaujal komisi?

Šel jsem tam jako člověk, který se dvacet let účastní společenského a kulturního života nejen v Drnovicích, ale i ve Vyškově a celém regionu. Představil jsem svou koncepci. Například si myslím, že velký potenciál knihoven není jen v regálech plných knih, ale také v lidech, kteří tam pracují. Měli knihovna držet krok s dobou a být, řekněme, branou k informacím a různým kultur-

ním kontextům, klade to velké nároky na zaměstnance a jejich celoživotní vzdělávání. Její aktivity musí být atraktivní a musí být vidět. Jenom tak se může stát pulzujícím srdcem města.

Co by se podle vás mohlo zlepšit?

Jedna z mých strategií je otevřít knihovnu ještě více spolupráci s jinými subjekty a oslovit čtenáře i mimo budovu. Hledat průniky návštěvníků různých akcí i vzdělávacích a uměleckých forem. Například literatury a filmu, přírody a kultury. Nabízí se tím intenzivnější spolupráce třeba s městským kulturním střediskem, Majákem, zooparkem a dalšími.

Co vy a knihy?

Mimo to, že jsem vášnivý čtenář, mám ke knihám vztah též jako autor a vydavatel. Autor-sky jsem se podílel na mnoha odborných i popularizačních knihách v univerzitním i regionálním prostředí. Jen v Drnce jsme za necelých osmnáct let vydali dvanáct regionálních knížek za téměř milion korun. Která instituce v kraji má takovou produkci?

Říkáte, že jste vášnivý čtenář. Máte nějakého oblíbeného autora?

Jako univerzitní učitel musí člověk sledovat především odbornou literaturu. To je obrovské množství textů týkajících se sociálněvědních témat. A pak si rád od čtení odpočine. To ale neznamená, že jsem na uměleckou literaturu rezignoval. Rád si přečtu třeba všelijak netradiční – literární, duchovní nebo filozofické – cestopisy. Ať už je to Dunaj Claudia Magrise, Sněžný levhart Petera Matthiessena nebo Cesty na Sibiř českého filmaře Martina Ryšavého, jehož poslední film Slepý Gulliver jsem měl čest za účasti autora uvádět v červnu ve vyškovském kině.